

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ДОНЕЦЬКІЙ ОБЛАСТІ
СЛІДЧЕ УПРАВЛІННЯ

вул. Винокурова (Дніпросталівська), 2, м. Дніпро, 49051
su_kanc@dn.npu.gov.ua

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру

м. Покровськ

« » грудня 2022 року

Старший слідчий відділу СУ ГУНП в Донецькій області підполковник поліції Хохряков Сергій Дмитрович, розглянувши матеріали кримінального провадження, зареєстрованого в Єдиному реєстрі досудових розслідувань за № 12022050000000737 від 05.09.2022 за ч. 2 ст. 260 КК України, та встановивши наявність достатніх доказів для підозри особи у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 42, 276, 277, 278 КПК України, -

ПОВІДОМИВ:

Ящук Анісу Ігорівну, 01.09.1981 року народження, уродженки м. Макіївка, Донецької області, громадянку України, не судиму, зареєстровану за адресою: Донецька область, м. Макіївка, вул. Заслонова, буд. 12, кв. 21,

про те, що вона підозрюється в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

24.08.1991 Верховною Радою Української Радянської Соціалістичної Республіки схвалено Акт проголошення незалежності України, яким урочисто проголошено незалежність України та створення самостійної української держави – України. Згідно з вказаним документом, територія України є неподільною та недоторканною.

Незалежність України визнали держави світу, серед яких і Російська Федерація.

Статтями 1-3 Конституції України, яка прийнята Верховною Радою України 28.06.1996, визначено, що Україна є суверенною і незалежною, демократичною, соціальною, правовою державою. Суверенітет України поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною і недоторканною. Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Згідно статті 5 Конституції України, носієм суверенітету і єдиним джерелом влади в Україні є народ. Народ здійснює владу безпосередньо і через органи державної влади та органи місцевого самоврядування. Право визначати і змінювати конституційний лад в Україні належить виключно народові і не може бути узурповане державою, її органами або посадовими особами.

Відповідно до ч. 1 ст. 17, ч. 1 ст. 65 Конституції України захист незалежності, суверенітету та територіальної цілісності України є справою всього Українського народу та обов'язком громадян України, а на території України забороняється створення і функціонування будь-яких збройних формувань, не передбачених законом.

Відповідно до статті 68 Конституції України кожен зобов'язаний неухильно додержуватися Конституції України та законів України.

Статтями 69, 72 та 73 Конституції України передбачено, що народне волевиявлення здійснюється через вибори, референдум та інші форми безпосередньої демократії. Всеукраїнський референдум призначається Верховною Радою України або Президентом України відповідно до їхніх повноважень, встановлених цією Конституцією. Виключно всеукраїнським референдумом вирішуються питання про зміну території України.

Статтями 132, 133 Конституції України визначено, що територіальний устрій України ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів, з урахуванням їх історичних, економічних, екологічних, географічних і демографічних особливостей, етнічних і культурних традицій. До системи адміністративно-територіального устрою України входить АР Крим, області, зокрема, Донецька область, а також райони, міста, райони у містах, селища і села.

У березні - квітні 2014 року в м. Донецьку та інших населених пунктах Донецької області розпочалася збройна агресія Російської Федерації шляхом неоголошених та прихованих вторгнень підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, організації та підтримки терористичної діяльності та діяльності, направленої на зміну меж території та державного кордону України в порушення порядку, встановленого Конституцією України.

Так, 07.04.2014 у м. Донецьку Донецької області видано «Акт о провозглашении государственной самостоятельности Донецкой народной республики», яким публічно закликано місцеве населення до проведення 11.05.2014 так названого «загального обласного референдуму» на території Донецької області з питання визнання державної самостійності «ДНР» та чинення збройного опору державній владі України, військовим підрозділам Міністерства оборони України та Міністерства внутрішніх справ України. При цьому протягом квітня-травня 2014 року в окремих містах Донецької області організовано та проведено низку мітингів з метою привернення уваги та схвалення громадян України з числа місцевих мешканців до визнання державної самостійності «ДНР».

За таких обставин 11.05.2014 в окремих містах та районах Донецької області всупереч законодавству України проведено так названий «загальний обласний референдум», за результатами якого 12.05.2014 проголошено про суверенітет «ДНР» на території Донецької області.

Надалі представниками самопроголошеної «ДНР», які контролюються окупаційною адміністрацією Російської Федерації, з числа своїх громадян та місцевого населення області сформовано політично-управлінські (так звані «органи державної влади ДНР») та силові органи. Так, на учасників політичного блоку покладаються обов'язки:

- створення так званих «органів державної влади ДНР» та організація їх діяльності;
- видача документів, які мають ознаки нормативно-правових актів, від імені нелегітимних «органів державної влади «ДНР»;
- організація та проведення незаконних референдумів та виборів на території Донецької області, підконтрольній «ДНР»;
- проведення агітаційної роботи серед місцевого населення щодо діяльності «ДНР» з метою схилення їх до участі у ній та отримання підтримки власної діяльності серед мешканців східних регіонів України;
- організація збору, отримання матеріальної і фінансової допомоги від інших її учасників та осіб, лояльно налаштованих до діяльності останньої, а також її розподілу;
- налагодження взаємодії з «Луганська народна республіка» та її лідерами з метою координації дій, спрямованих на повалення конституційного ладу і зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- налагодження взаємодії з прихильниками злочинної діяльності, що перебувають за кордоном з метою координації дій, отримання матеріальної і гуманітарної допомоги та озброєння, а також залучення іноземних громадян для здійснення актів застосування збройної сили проти держави України, зокрема протидії правоохоронним органам та силам антитерористичної операції/операції Об'єднаних сил;
- налагодження взаємодії з місцевими та закордонними засобами масової інформації з метою їх використання для агітацій, висвітлення діяльності «ДНР», дискредитації діяльності офіційних органів державної влади України та осіб, задіяних у ході проведення операції об'єднаних сил (до 30.04.2018 – антитерористичної операції) та формування думки серед населення про законність власних дій, а також вчинення за їх допомогою дій, направлених на зміну меж території та державного кордону України на порушення порядку, встановленого Конституцією України;
- надання матеріальної та організаційної допомоги учасникам силового блоку «ДНР» для забезпечення їх протиправної діяльності;
- забезпечення учасників «ДНР» транспортом, символікою та агітаційними матеріалами.

На учасників «силового» блоку (зокрема, не передбачених законами України збройних та воєнізованих формувань) покладаються наступні обов'язки:

- організація та ведення збройного опору, незаконної протидії та перешкоджання виконанню службових обов'язків співробітниками правоохоронних органів України і військовослужбовцями Збройних Сил України, задіяними у проведенні АТО та ООС;

- створення не передбачених законом збройних формувань та участь у їх діяльності;

- захоплення населених пунктів, будівель, військових частин та інших об'єктів на території Донецької області;

- захоплення зброї чи заволодіння у інший спосіб боєприпасами, вибуховими речовинами, військовою технікою, транспортними засобами, а також будівництво укріплень з метою протидії діяльності осіб, задіяних у ході проведення АТО та ООС, та забезпечення власної злочинної діяльності;

- викрадення осіб з метою отримання матеріальної вигоди та залякування мешканців, які підтримують діючу легітимну владу в Україні;

- силова підтримка учасників політичного блоку, укріплення та охорона зайнятих ними будівель та споруд;

- організація виробництва, налагоджування ремонту деяких видів зброї та бойових припасів, створення так званого військово-промислового комплексу «ДНР», тощо.

Як наслідок, частина території Донецької області опинилась під контролем представників окупаційної адміністрації Російської Федерації в особі представників «ДНР» та відповідно до постанови Верховної Ради України № 254-VIII від 17.03.2015 «Про визнання окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей тимчасово окупованими територіями», постановою Верховної Ради України № 252-VIII від 17.03.2015 «Про визначення окремих районів, міст, селищ і сіл Донецької та Луганської областей, в яких запроваджується особливий порядок місцевого самоврядування», Закону України від 18.01.2018 «Про особливості державної політики із забезпечення державного суверенітету України на тимчасово окупованих територіях у Донецькій та Луганській областях» набула статусу тимчасово окупованої території.

З метою тримання тимчасово окупованої частини території Донецької області та досягнення завдання щодо зміни меж території та державного кордону України у спосіб, що суперечить порядку, встановленому Конституцією України, групами осіб, які здійснювали захоплення адміністративних будівель органів державної влади України та правоохоронних органів України на території області, після незаконного заволодіння зброєю та бойовими припасами із зазначених будівель, утворено ряд підрозділів, що увійшли до силового блоку «ДНР», зокрема так зване «министерство внутренних дел» (керівник Дікій О.О., якого вироком Дзержинського міського суду Донецької області від 06.06.2017 засуджено за ч. 1 ст. 258-3 КК України до 12 років позбавлення волі з конфіскацією майна з позбавленням права обіймати посади в органах МВС України строком на 3 роки).

В свою чергу у складі так званого «министерства внутренних дел» на окупованій території Донецької області створено не передбачені законом

збройні формування – так звані територіальні підрозділи поліції, а саме у населених пунктах Донецьку, Горлівці, Макіївці, Амвросіївці, Дебальцеве, Докучаєвську, Єнакієве, Новоазовську, Сніжному, Старобешево, Тельманове (нині смт. Бойківське), Торезі (нині м. Чистякове), Харцизьку, Шахтарську, Ясинуватій, Кіровському (нині м. Хрестівка), учасники яких зокрема приймають участь в організації територіальної оборони окупованої території Донецької області, а також у спільних злочинних діях з незаконними формуваннями військового типу, що входять до складу «ДНР», проти співробітників правоохоронних органів України і військовослужбовців Збройних Сил України, задіяними у проведенні АТО та ООС.

Так, приблизно у вересні 2014 року (більш точний час органами досудового розслідування не встановлено), громадянка України Ящук Аніса Ігорівна, 01.09.1981 р.н., перебуваючи на тимчасово окупованій території Донецької області, а саме у м. Макіївка, усвідомлюючи, що діяльність не передбачених законом збройних формувань є незаконною, діючи умисно, з корисливих та ідеологічних мотивів, вступила до складу підрозділів «министерства внутренних дел Донецкой народной республики», та з вказаного часу, перебуваючи у Червоногвардійському районі м. Макіївка Донецької області, обіймала посаду «старшего следователя следственного отдела Червоногвардейского районного отдела полиции Макеевского городского управления полиции министерства внутренних дел Донецкой народной республики», виконуючи функції зі здійснення досудового розслідування кримінальних правопорушень тощо. Крім того, Ящук Аніса Ігорівна налагодила взаємодію з окремими засобами масової інформації, що діють на тимчасово окупованій території, використовуючи їх для висвітлення діяльності «Червоногвардейского РО Макеевского ГУ МВД ДНР», зокрема через мережу Інтернет, та формування думки серед населення і світової спільноти як про законність власних дій, так і про легітимність створення та діяльності «ДНР».

Ящук Аніса Ігорівна, вступаючи до вищевказаних збройних формувань, була достовірно обізнаною, що вони мають організаційну структуру військового типу, а саме: єдиноначальність та субординацію, підпорядкованість та дисципліну, в них проводиться стройова та фізична підготовка, перебуває на озброєнні придатна для використання вогнепальна та інша зброя.

Крім того, Ящук Аніса Ігорівна усвідомлювала, що зазначені підрозділи не відносяться до збройних формувань, передбачених законами України «Про Збройні Сили України», «Про Службу безпеки України», «Про Національну поліцію», «Про державну прикордонну службу України», «Про Національну гвардію України», «Про державну охорону органів державної влади України та посадових осіб» та іншими законодавчими актами України, якими визначено створення та функціонування воєнізованих та збройних формувань України.

Таким чином, Ящук Аніса Ігорівна, 01.09.1981 року народження, обгрунтовано підозрюється в участі у діяльності не передбачених законом збройних формувань, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 260 КК України.

Старший слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
підполковник поліції

Сергій ХОХРЯКОВ

ПОГОДЖЕНО

Прокурор відділу процесуального керівництва
у кримінальних провадженнях щодо злочинів,
вчинених на тимчасово окупованих територіях
у Донецькій області та в умовах збройного конфлікту,
Донецької обласної прокуратури
«__» грудня 2022 року

Денис ІГНАТОЛЯ

Підозрюваному роз'яснено його права:

Стаття 42. Підозрюваний

Підозрюваний, обвинувачений має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, а також отримати їх роз'яснення у разі необхідності;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого та перед кожним наступним допитом з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, на присутність захисника під час допиту та інших процесуальних дій, на відмову від послуг захисника в будь-який момент кримінального провадження, на отримання послуг захисника за рахунок держави у випадку відсутності коштів на оплату таких послуг;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обгрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання – на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор,

слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування, та вимагати відкриття матеріалів;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердились;

18) користуватись рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватись послугами перекладача за рахунок держави.

Підозрюваний, який є іноземцем і тримається під вартою, має право на зустрічі з представником дипломатичної чи консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

На всіх стадіях кримінального провадження підозрюваний має право примиритися з потерпілим і укласти угоду про примирення. У передбачених законом України про кримінальну відповідальність та КПК України випадках примирення є підставою для закриття кримінального провадження.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені « ____ » _____ 2022 року о « ____ » годин « ____ » хвилин.

Підозрюваний _____

Повідомлення про підозру та пам'ятку про процесуальні права вручив, права та обов'язки роз'яснив:

Старший слідчий відділу СУ
ГУНП в Донецькій області
підполковник поліції

Сергій ХОХРЯКОВ